

**S Vladimírem Franzem
nejen o tetování**

**UV BODYPAINTING
DI ALIENJEDNA**

MAORSKÉ TETOVÁNÍ

**DOČASNÉ TETOVÁNÍ HENNOU
PRO ŽENY PO CHEMIOTERAPII**

**JAK TETOVÁNÍ ZVÝŠÍ
SEXAPPEAL**

INK'S KING

Giugno 2014/ N. 1

TATTOO SHOW

Založeno 1872

PRIMATOR

PIVOVAR NÁCHOD

16TH

**INTERNATIONAL
TATTOO
CONVENTION**

 Jägermeister

*Makani
Terror*

Special Guest
MAKANI TERROR

30.5. - 1.6. 2014

*Průmyslový palác
Výstaviště*

NEDĚLE:

13:00 – Twisted Rod

15:00 – The 5 Fingerd Discounts

PÁTEK:

15.00 – Sour Bitch

18.00 – Bombs From Heaven

21:00 – EDDIE STOILOW

SOBOTA:

14:00 – The Moonshine Howlers

15:00 – MISS Tattoo

21:00 – P. S. H.

www.tattoo-convention.cz

www.2014.tattoo-convention.cz

VIP
HOTPEPPERS.CZ

PRAGUE

PRAGUE

Sommario

pag. 4 - 7 S VLADIMÍREM FRANZEM NEJEN O TETOVÁNÍ

pag. 8 - 9 JAK TETOVÁNÍ ZVÝŠÍ SEXAPPEAL

pag. 10 - 11 DOČASNÉ TETOVÁNÍ HENNOU
PRO ŽENY PO CHEMIOTERAPII

pag. 12 - 13 UV BODYPAINTING
DI ALIENJEDNA

pag. 14 - 15 MAORSKÉ
TETOVÁNÍ

CLUB B-26
České Budějovice

S VLADIMÍREM FRANZEM NEJEN O TETOVÁNÍ

“
Posuzovat lidi jenom podle obalu, slupky? Podstatné je, co je pod ní. Nebo ne? Museli bychom mít hodně nízké mínění o jiných státnících či politikách, pokud bychom předpokládali, že by mě moje tvář měla před nimi diskvalifikovat. Koneckonců díky své tvorbě jsem se s mnohými z nich osobně poznal a nezaznamenal jsem, že by se mnou měli nějaký problém.”

Tento jakýsi pomyslný profil jedné z předních osobností české kultury jsem pro vás připravil jednoho krásného srpnového odpoledne. S Váďou se již zhruba nějaké 3 roky znám, a proto pro mne nebyl žádný problém jej kontaktovat a vyžádat si na něm nějakou tu hodinku v jeho nabitém pracovním programu. Náš vztah by se dal nazvat i relativně kamarádským - krom toho, že nás pojí "povrchní" záležitosti typu tetování, máme také v mnoha věcech stejné názory (v mnoha dalších však nikoliv). Přes všechno, co pro vás VLADIMÍR FRANZ symbolizuje, pro mě osobně zůstává především zajímavým a umělecky kreativním člověkem... To ostatní - bulvár, aféry, domněnky, hesla, bonmoty - je jen prach na omšelém památník. Obecně platí, že o kom se mluví, ten žije. Kdybychom brali tuto frázi jako směrodatnou pro posuzování bytosti jménem Vladimír Franz, žil by asi ještě mnohem déle, než má určeno ve svém biologickém kódu DNA. Z následujících řádků ostatně poznáte proč...

Vládo, jak dlouho se vůbec pohybuješ v umění, myslím ty sám, a co u tebe bylo dříve - hudba nebo malba? Věčný souboj - slepice nebo vejce? Nejdříve byla asi hudba. Skládám od nějakých 6 let, z toho cíleně pak asi od 17 let. Malbě jsem se začal věnovat "až" ve 12 letech, a to tak nějak cíleně i necíleně... Ale to pravé "ovoce" přinesla dřív muzika, asi v nějakých 22 letech a malba zhruba od roku 1985, no to mně bylo nějakých 26 let. Bylo to období hledání.

Jak dlouho učíš na AMU a jak ses k tomu dostal? Co je nového ohledně tvé profesury? Víím, že při našem posledním setkání jsi ji právě skládal. Byl jsi již jmenován?

Na AMU učím od roku 1991, a před tím jsem vlastně dělal různé věci... Hudební kurzy mládeže, přednášky, a tak to nějak přišlo. Zpočátku jsem učil první rok pouze externě a pak již i interně. Za 15 let jsem tam vlastně vybudoval kabinet "Scénické hudby" a "Hudebně-výtvarné interakce". Na to konto jsem později dosáhl nejprve docentury a nakonec tedy i profesury.

Loňského roku jsem byl jmenován prezidentem republiky řádným profesorem na AMU. Jsem nejmladší profesor na AMU a myslím, že i jeden z nejmladšíchv republice vůbec. Většinou se profesury dosahuje ve věku 55 - 65 let.

Vím, že mě nebudeš mít za tuhle otázku rád, ale jak vnímáš své tetování na obličeji a hlavě? Má pro tebe osobně větší význam než jen symbol líbivosti? Jo,, to bych také sám rád věděl... No, asi takhle. Vzhledem k tomu, že jsem nevyrůstal v žádné kultuře, kde je jaksi šamanismus domácí doktrínou, čili tyto kořeny v sobě nemám a ani kdybych si koupil jakékoliv brožury, tak bych to již asi nedohnal, protože to je záležitost několika generací, tak bych tomu nějaké metafyzické významy nepřikládal. Nicméně je to bodyart, což znamená, že to nějakým způsobem mění a utváří estetiku. Asi takto nějak bych to chápal. Jestli jsou tam znaky, které někomu připomínají Moko tetování, či další jiné styly - to bych na to nevztahoval, ale není to pro mě zas tak směrodatné. Každopádně myslím, že jsem spokojenější nyní když to mám - než když jsem to ještě neměl...

Na čem nyní pracuješ? Jak v hudbě, tak ve výtvarné tvorbě? Co má uměleckou prioritu - musel jsi něco na úkor toho oželet?

Za čtyři a půl měsíce jsem vytvořil celovečerní operní thriller- dvou a půl hodinovou jednoaktovou operu "Válka s mloky", což se jen velmi volně váže k Čapkovi, protože je to skutečně thriller. Tématem je krize lidské identity v naší euro-americké civilizaci.

Opera byla napsaná na objednávku Národního divadla, paradoxně však až na příští sezón, a když jsem ji předával, zjistil jsem, že s ní nepočítají ani na příští sezónu, což svědčí o úrovni současného vedení. Používají ND jen jako "věcičk", ale více se věnují kšeftům okolo, než umění samotnému...

Mrzí mě, že to nemůžu nabídnout jinde - třeba v New Yorku, ale zapláceno jsem dostal, což je zvláštní, takže uvidíme, jak to bude dál...

Ve výtvarném umění jsem pracoval na "cyklu hradů", kdy ty hrady "mluví" takovým komiksovým způsobem a na "cyklu posledních večerí", což je takový sociálně-kritický pohled. Také jsem letos ve Valticích namaloval šestimetrovou Madonu nesenou mravenci a jsou tam také používání ti světelní hadi, co je vidíš na bordelech nebo tržištích. Je to takové sofizma, kde se praví, že pakliže je krize identity tady dole, je to v důsledku toho, že nedávno došlo ke krizi identity v nebi. Obraz je velký 2,5 x 6 m. Je to mix toho vysokého a nízkého.

Dále jsem dokončil obraz s názvem "Zaječí smrt", kde se pohybuje zajíc mezi plechovkami Cappy, které jsou tam přibité. No a nyní budu dělat cyklus "Opuštěných Ježíšků" v zimních lesích. Dále je pak neustále v "luftě" objednávka na 13 oken pro jeden kostel. Ale to je ještě v jednání... Bude to kostel a zároveň jakýsi pomník vysídleným obcím ve Slavkovském lese v západních Čechách.

Co ti udělalo v poslední době největší radost? A co tě naopak nejvíce nasralo?

Největší radost mně udělalo asi to, že se mně podařilo v mém letním ateliéru udělat topení, zavést vodu a elektrik - takové ty profánní věci. Nic uměleckého, ale mám z toho radost. Naopak mě asi nejvíce mrzí to, jak se chová vedení Národního divadla. Myslím, že je to pro hlavní stánek české kultury nehodno takto vystupovat...

Máš nějaký svůj osobní rituál? Před prací - během práce - po práci?

Mým rituálem je vždy odhodlání dostat se do toho. První den je vždy nejhorší. Než začnu, tak to nějakou chvíli trvá. Pak to jde většinou samo. Může to být i drobná práce, ale je-li závazná, je to vždy složitější. Pak mám takové ty rituály vnitřní. Například když něco natírám a cítím zápach ředidla (ne, že bych byl feťák), mám jaksi podvědomě zakódované, že to je chvíle malování - asi takhle je to s mými rituály.

Někdy působíš jako sebevědomý excentrik, jindy jsi naopak plachý. Jsi také jenom člověk, ale kdo je

ve skutečnosti Vladimír Fran?
Já jsem plachý excentrik...!!! (Smích)

Je nějaká otázka, po které toužíš, ale ještě jsi ji od žádného novináře nedostal? Jaká by to byla?
Asi co říkám na divadelní plán Národního divadla - teď v současnosti... (Opět smích...)

Kde čerpáš inspiraci? Tu životní i tu uměleckou.
Vnímáš svět fantazie? Myslíš, že je důležité, aby měl člověk své sny nebo cíle?
Sny a cíle jsou fajn, ale je důležitější je jaksi manuálně realizovat. Myslím, že mezi námi běhají tisíce Einsteinů a Beethovenů, ale málo z nich to dokázalo dotáhnout do konce.

Vím, že se vyznáš v sociálních i politických otázkách... Kdybych ti dal konkrétní politickou a lukrativní nabídku (ministr a výše), přijal bys ji?
Když mi bylo 5-6 let, chtěl jsem být buď popelář nebo prezident. Hlavně jsem si přál bydlet na hradě. Ministr, to je jen papírování, ale prezident, ten nemusí dělat nic. Takže nabídku na prezidenta bych přijal - byla by sranda. Mohl bych alespoň malovat v Lánech - tam je spousta volného prostoru...

Čemu nebo komu v životě nejvíce věříš? Sobě, rodičům, přítelkyni Idě? Co ty a náboženství? Má tvůj svět nějaký spirituální podtext?
Život sám o sobě nemá spirituální podtext. Spíše je důležité jej vytvářet a cítit jej. Někdo k tomu potřebuje organizaci, prostředníka, který mu dává směrovku, že je na správné cestě. Jiný si jej vytvoří sám. Důvěřuji Idě i rodičům, hlavně však sám sobě... Naopak, kdyby člověk věřil JEN sám sobě, nejspíš by dopadl jako Hitler nebo Stalin. To nebezpečí tady je latentně přítomno vždy...

Ty jsi rodilý Pražák? Jak ses v Praze aklimatizoval?
Vím, že tvořit jezdíš nejen na chalupu na Šumavě, ale i na Kanárské ostrovy. Máš rád při tvorbě svůj klid, že?
Ano, jsem rodilý Pražák. Svěho času jsem měl Prahu velmi rád. Později jsem jaksi "vystrízlivěl". Nyní je pro mě Praha o ničem - nedá se zde nic dělat. Výjimkou jsou snad jen věci kolem informatiky atd. Taková ta vize přespolních lidí, jak se v Praze děje spousta věcí... Abych byl upřímný, nevím, kdy jsem byl naposled v kině a kdybych sám netvořil, asi bych se nepodíval ani do divadla. Pro svoji tvorbu však potřebuji jiná místa. Praha se mi stále líbí, nicméně zde nemám svůj klid... Jaká je tvá osobní definice umění? Má mít umění hranice nebo je naopak jeho úkolem a cílem jakékoliv

hranice popírat a bořit?
Nejsem si jistý, jestli by se to mělo takto realisticky vymezovat, každopádně umění je především nástroj komunikace. Dříve bylo více o přesahu - bylo určeno lidem. Pakliže se tato hodnota ztratila třeba v období osvícení, kdy se začalo řešit, kolik měří a ví Pánbůh - stalo se jakousi podivnou hrou s různými formami. Pak do toho vtrhli a různí teoretici, kteří sami ač nekreativní, začali vytvářet své osobní plány. Tím došlo k opětovnému narušení jakýchkoliv daných definic umění. Základem všeho je, že funguje podprahově a je to zvláštní forma energetického kvanta. Končí tam, kde začíná studená spekulace, byť by byla stokrát odůvodněná...

Jak se ti líbí současná česká umělecká tvorba?
Když se podíváme do historie, české umění tvořili podivní outsideři. Vždy v danou dobu se myslelo, že to je ten oficiální proud, ale pak se zjistilo, že je to něco jiného. Ve 20-tých letech se myslelo, že je to Filla a celá Osma a nyní se přichází na to, že byl vlastně směrdatnější Zdeněk Pešánek se světelnými plastikami, František Kupka, Jan Zrzavý, Josef Váchal, Diviš - v té druhé půlce pak Karel Valter atd... Když srovnáš tu mainstreamovou tvorbu například lidí z okruhu kavárny Slavie a jejich vrstevníky ze zahraničí (Dalího, Picassa), zjistíš, že jde jen o drobné kutilství... Asi tak...

Existuje i dnes něco jako umělecký underground, když hovoříš o tom hlavním proudu a o paralelní "druhé" kultuře?
Umělecký underground to jsem já. I když jsem univerzitní profesor, chodí za mnou různí lidé, počínaje studenty a konče ostatními umělci. Když dojde na lámání chleba - třeba Bienále, tak mě nikdo najednou nezná. Udělat dnes symfonii - to je underground, kdežto CzechTek, to je establishmentní akce. Pouští se zde tuc tuc od firem, které mají rozpočet jako naše republika, ty megawattové bedny si určitě ti lidé nezhotovili sami... Ono se to dnes přesunulo do jiné roviny...

Já tedy Vladimíru Franzovi děkuji za čas, který jsme takto efektivně společně strávili a těším se na další setkání...

JAK TETOVÁNÍ ZVÝŠÍ SEXAPPEAL

Jedni je milují, druzí zatracují. Obrázky na těle. Zkrášluje nás tetování, nebo je znakem jisté formy rebelství? Víte, co vás čeká, pokud uvažujete o jeho pořízení?

24. 09. 2008 Lucie Maixnerová

Tetování znamená osobitost a extravaganci. Mít něco, co druhý nemá. Zvýraznění partie, na kterou jsme pyšní, nebo chuť ukázat světu svoji individualitu. Dříve tomu bylo trochu jinak. Tetování měli ti, jež šli na smrt, otroci, spodina. Vyznavači víry nebo komunit, vězni. Naštěstí ty doby jsou dávno pryč, teď se „kérky“ považují za kreativní módní doplněk.

Doplněk na celý život

Tetování se provádí buď trvalé, nebo dočasné. Dočasné se liší pouze druhem použitých pigmentů, které se postupem času do pokožky vstřebávají. Jeho trvanlivost je zhruba okolo pěti let, záleží na stáří a typu pokožky. Je třeba počítat s rizikem, že dočasné tetování nevytizí úplně, ale zbytky pigmentu nebo drobné jizvičky zůstanou. Předělat či obtáhnout dílko natrvalo, se ale na druhou stranu dá vždycky.

Zcela přírodní a bezpečnou alternativou je kresba hennou. Henna je tropický keř rostoucí v horkém klimatu. Rozemletím jeho sušených listů nebo výhonků se získá prášek hnědočervené barvy. A ten už nejspíš velmi dobře znáte. Henna stále častěji patří do sekce letního zpestření, kdy se z dovolené od moře vrátíme s památkou, nebo slouží jako tetování „na zkoušku“ před aplikací toho pravého. Obrázek vydrží 2-3 týdny a smýváním se zcela ztratí. Nejdéle zůstává na místech, kde je nejjemnější

kůže, čili na dolní části ruky, u kotníku, na krku.

Tatéra si proklepnete

Od 19. století se pracuje s tetovací jehlou, která se namáčí do speciálních barviček. Ty se vpichují do podkožní vrstvy. U takto vytvořeného stálého ozdobení jsou nejčastějším nežádoucím jevem alergické reakce a záněty kůže, v krajních případech mohou být použité jehly důvodem přenosu viru HIV. Když už se rozhodnete pro tetování, vyberte si salon s profesionálním tatérem, který používá sterilní nástroje, dodržuje hygienu a od kterého již znáte nějakou jeho práci. Není nad to, vidět hotové výsledky.

Kam s tetováním?

Při výběru místa pro tetování je vhodné klást důraz na momentální zaměstnání, ale i budoucnost. Nikdy se nedá dopředu odhadnout, jaké povolání budete vykonávat za pár let. Pak by vám tento módní doplněk mohl překážet. Například v bankovníctví či státní správě nelze nosit tetování na viditelném místě.

Nejvhodnější je tudíž takové místo, které se dá podle potřeby zakrýt delším rukávem, nohavicí, límečkem apod. Říká se, že když si necháte vytvořit jeden ornament, nikdy nezůstanete jen u něj, protože zatoužíte po dalším. Něco na tom bude, podívejte se třeba na Angelinu Jolie, která svoji sbírku neustále rozšiřuje. Její levou lopatku zdobí motlitba za syna Maddoxe v kambodžském písmu – vcelku originální kousek. Nic jiného by se od Angeliny ani nečekalo.

Bolí to?

Míra bolesti při samotném zákroku se dá přirovnat k odstranění chloupků elektrickým depilačním strojkem, nebo jak mnozí popisují - bodnutí hmyzem.. To jen tak pro představu. Každý pochopitelně snáší bolístky jinak, a taky to jinak bude vnímat. Třeba si zákrok budete užívat skoro stejně jako návštěvu kadeřníka.

Kdo ví? Čerstvě vytetovaný obrázek svědčí, hojení trvá maximálně tři týdny a stroupky se nesmí strhávat. Pokud se po čase rozhodnete uměleckého dílka na svém těle zbavit, nabízí se alternativa odstranění laserem. Pozor však na domněnku, že vygumovat se dá všechno. Není tomu tak, platí to jen o nepříliš hlubokých tetováních a ke všemu jednobarevných. Navíc jsou procedury odstranění zdoluhavější než samotný vznik tetování a musíte je zpravidla podstoupit hned několikrát. Hodně záleží na velikosti nežádoucího vytetovaného symbolu.

Každopádně sáhnete hluboko do kapsy, není to levná záležitost. Už před pořízením je dobré zhodnotit všechna pro a proti.

Permanentní líčení

Barevné pigmenty můžete využít i jinak než pro ornamenty a obrázky na vašem těle. Obvykle se používají pro zkrášlení obličeje při metodě permanentního make-upu, který tvoří podklad pro líčení a působí velmi přirozeně. Oční linky, zvýraznění kontury rtů, úprava obočí – nic není nemožné. Trvanlivost make-upu je údajně až pět let. Vypadat budete stále dobře a úprava klasického líčení vám nezabere tolik času. Je to i řešením pro ty, kteří trpí citlivostí pokožky nebo alergií na dekorativní kosmetiku.

DOČASNÉ TETOVÁNÍ HENNOU PRO ŽENY PO CHEMIOTERAPII

Zakladatelka Henna Heals Frances Darwin říká:

„Pro ženy, které se léčí s rakovinou, jsou koruny malované hennou skutečně uzdravujícím zážitkem. Získají tak zpět důležitou součást sebe samých, kterou by jinak okolí považovalo za zničenou nebo nehezkou. Získávají tak znovu pocit ženství a krásy.“

Každý člověk je krásné umělecké dílo přírody a projekt Henna Heals (Henna léčí) funguje proto, aby tuto skutečnost ilustroval a krásu lidské bytosti podtrhl a zvýraznil. Podívejte se, jakým nádherným způsobem se dá použít tetování hennou.

Tetování hennou pomáhá zvýraznit krásu žen, které přišly o vlasy

Lidé, kteří přišli o vlasy kvůli léčbě rakoviny se často snaží zakrýt holou hlavu parukou nebo různými klobouky a čepicemi. S těmito nádhernými korunami namalovanými hennou se však jejich hlavy stávají uměleckým dílem.

Projekt je dílem kanadské výtvarnice a fotografky z Toronta Frances Darwin a malé skupinky dalších žen. Pomáhají tak mnoha ženám, které se musejí vyrovnávat jak se zákeřnou nemocí, tak se stopami, které léčba zanechala na jejich vzhledu.

Henna je stoprocentně přírodní dočasné barvivo

Henna je stoprocentně přírodní barvivo získávané z indické rostliny s latinským názvem *Lawsonia inermis* (Henna bílá). Obrázky na kůži malované hennou nejsou trvalé, vydrží po dobu zhruba dvou týdnů, pak začnou blednout.

UV BODYPAINTING U NÁS NA

TĚLECH ROZSVĚCÍ ALIENJEDNA

Na výjimečných klubových akcích i festivalech je čas od času možné vidět netradiční formu performance. UV bodypainting je v České republice stále v plenkách, ale má jednoho silného zástupce, kterým je grafik Petr Šamberger vystupující jako Alienjedna. Aby mohlo ze tmy vykuknout zářivé nahé tělo, předchází tomu i více jak pětihodinová příprava.

Některé můžou jeho umělecké výtvořiny děsit, jiné naopak přitahovat. Alienjedna maluje UV barvami na nahá mužská i ženská těla, která když nasvítí speciálními UV zářivkami, stanou se z modelů úplně jiné bytosti. "Je to práce zdlohouvá a náročná jak na koncentraci, tak pro modelku, která musí stát jak solný sloup. Jako konečnou barvu používám černou, kterou stínuji. Vesměs se u složitějších maleb snažím vejít do 5 hodin," říká k procesu tvorby Alienjedna.

Sám přiznává, že je ve své tvorbě ovlivněn nekončícím rozvojem počítačů i kyberkulturou. Sny si nepamatuje

a tak při kresbě předloh tužkou vsází na jistou formu automatizace, kterou se poslední dobou snaží analyzovat a zkoumá co obsahují. "Mám rád práce Medka, Švankmajera, Barlowa. Odmala obdivuji práce Františka Skály a Jaroslava Róny. Fascinují mě práce Jakuba Nepraše, stejně jako průkopníků MimoTV. Ovšem zdaleka nejzajímavější je Theo Jansen," prozrazuje své hlavní vzory umělec.

"V České republice prakticky neexistuje žádný kvalitní UV bodypainting. Bodypainting je tu vnímán jako pouťová atrakce nebo teatrální oblast. Malují se motýlci a veselé barevné fotbalové dresy. Mým snem je udělat UV bodypainting s příběhem, v lese, na mechu a kapradí. Několik kompletně pomalovaných charakterů," říká k situaci u nás Alienjedna, který do budoucna připravuje výstavu fotografií, kde na vernisáži

proběhne živá performance, na níž ukáže, jak malbu provádí.

Mimo malování na lidská těla používá jako médium i klasické plátno. To však v některých případech posouvá i dál, jako když libereckém kostele Zvěstování Panny Marie realizoval multimediální instalaci kombinující UV bodypainting a počítačovou projekční malbu. Petr Šamberger alias Alienjedna je grafický designér a výtvarník na volné noze, který vystudoval jako umělecký keramik. Malbě za použití UV aktivních barev se věnuje od roku 2005.

Foto a zdroj: Alienjedna, 123RF, VIVART.CZ

UV bodypainting v podání umělce Alienjedna

MAORSKÉ TETOVÁNÍ

Maorské tetování moko se zásadně lišilo od tetování jehlou. Bylo to v podstatě vyřezávání do živé kůže přímo odvozené od řezby do dřeva. Hlavní linie byly vyříznuty do kůže tak, že paralelní linky vytvářely hřeben. Tetovacím nástrojem bylo malé dlátko vyrobené původně z kosti, kamene nebo žraločího zubu. Zvláštní dlátka se používala na zanesení barviva do kůže. To se připravovalo ze sazí získaných z pryskyřice smíchaných s holubím tukem. Současný lékař si hned pomyslí něco o otravě krve. Možná se takové případy vyskytly. To dnes již nevíme, ale ústní tradice to nezaznamenala.

Tetování byl zdlouhavý a velmi bolestivý proces. Operovaná část obličeje pochopitelně napuchla a dotyčný musel být krmen zvláštním tunelem. Každým rokem bylo postupně přidáváno další tetování tak, jak rostla prestiž tetovaného.

Muži byli tetováni na obličeji, stehnech a hýždích. Tetování žen se omezovalo na rty a bradu.

Na tetování měli právo jen význační válečníci, bylo to něco jako vyznamenání. Aby muž získal nárok na tetování musel zabít mnoho nepřátel. Nešlo o pouhou dekoraci. Teprve tetováním získal příslušník vyšší společenské třídy svou pravou tvář. Jeho trvalá maska vyjadřovala ducha kmene. Nejtypičtější motivem byla spirála. Každému místu obličeje příslušela kombinace určitých motivů.

Celý obřad tetování byl považován za posvátný. Na tetovaného se vztahovala přísná tabu. Tuto náročnou operaci provozovali odborníci zvaní tohunga ta moko, kteří cestovali krajem a přijímali zakázky. Kolonizátoři byli fascinováni tetová-

ním a brzy se vysušené tetované hlavy Maorů staly předmětem obchodu. Na počátku 19. stol. například za tunu brambor nebo mušketu Evropané požadovali dvě tetované hlavy. Asi byli pro potřeby trhu tetování i otroci, kteří pak byli zabiti. První tetované hlavy přivezla do Evropy loď kapitána J.Cooka Endeavour.

Údajně největší sbírku hlav s tetováním moko měl britský voják Horatio Gordon Robley. V hodnosti podporučíka přijel na N. Zéland v r. 1864 a zúčastnil se válek proti domorodcům. Kultura Maorů ho začala zajímat a pořizoval si jejich kresby s tetováním. Později v důchodu v Londýně sepsal klasické dílo Moko – maorské tetování. Zaznamenal zde zvyky, tradice a techniky, které brzy vymizely. Dnes již nikoho s tetováním moko nenajdete. Poslední s moko byla jedna žena, která zemřela v 50. letech 20. století. Ve své knize Robley zachytil počet a stav konzervovaných hlav v evropských, australských a novozélandských muzeích, celkem 88. Svůj přehled uzavírá slovy: “a autor má sbírku hlav a mnoho kreseb Maorů, kteří se zúčastnili válek v letech 1864-66 nebo v nich padli.” Některé hlavy Robley koupil ze soukromých sbírek. Traduje se však, že některé sebral po bitvách. Bylo pro něj snadné prohledat bojiště, zajímavé hlavy odříznout a dát konzervovat. Nejprve byl odstraněn mo-

zek a další vnitřní tkáň. Nos byl vyztužen dřívky, oční bulvy odstraněny a víčka zašita.

Hlavy pak byly vysušeny na slunci a konzervovány kouřem. Proti hmyzu byly impregnovány dřevným octem.

Lovce hlav Robleyho lze odsuzovat, ale faktem je že zachránil pro budoucí generace krásné ukázky tradičního tetování moko. Lze mu vyčíst necitelnost, ale tehdejší válečníci nepodstupovaly bolestivé tetování jen tak. Tetovaný obličej dával naději na nesmrtelnost. Krutá sbírka tak splnila přání mrtvých bojovníků. Dnes ji lze spatřit v newyorském Muzeu přírodní historie. Na Novém Zélandu několik málo tetovaných hlav mají muzea v Aucklandu, Wellingtonu a Wanganui.

Presented by **TATTOO** life

TOBACCO DOCK

FEATURING OVER 300 OF THE WORLD'S FINEST TATTOO ARTISTS
LONDON'S ONE AND ONLY, MOST RESPECTED AND PRESTIGIOUS TATTOO CONVENTION IN THE WORLD

The 10th International

LONDON Tattoo CONVENTION

26-27-28th Sept 2014

**MAIN STAGE
PERFORMANCES:**

FUEL GIRLS
CERVENA FOX
JANET FISCHIETTO
THE NERDY STRIPPER
ELEGY ELLEM

SPECIAL GUESTS CONFIRMED SO FAR:

DON ED HARDY
SABINA KELLEY
ARABELLA DRUMMOND
HOLLIE HATTON
ELLIS COOPER
LUSY LOGAN
KRISTEN LEANE
THE WILD GIRLS
INKED UP WORLD TOUR

MISS PINUP UK COMPETITION
AMSTERDAM TATTOO MUSEUM
ALTERNATIVE SHOPPING
REAL ALE AND CIDER BAR
HUGE FOOD COURT

ART EXHIBITIONS:
DON ED HARDY
THE ART OF KEVIN ASH
THE ART OF CHRIS GUEST
BRISTOL TATTOO CLUB

**VOODOO CRYPT LIVE MUSIC
CONFIRMED SO FAR:**

ROSCO LEEVE AND THE
SOUTHERN SLIDE
BROKEN CHORDS
RATTLESHACK
VINCE RAY AND
THE BONESHAKERS

10th Anniversary

TOBACCO DOCK
50 PORTERS WALK
WAPPING, LONDON
E1W 2SF

BOOK YOUR ADVANCED TICKETS NOW!

www.thelondontattooconvention.com

www.kingpintickets.com